

THEATERCODE

KLEUTERS EN LAGER ONDERWIJS

WAT IS EEN THEATERCODE?

Deze Theatercode is een handleiding waarmee u het theaterbezoek met uw leerlingen vlot kan laten verlopen. De Theatercode focust vooral op de spelregels | gedragscodes en de organisatorische kant van het theaterbezoek.

Meer educatief materiaal met betrekking tot de inhoud en vorm van de voorstelling, vindt u in de lesmap.

WAAROM EEN THEATERCODE?

Voor jonge kinderen is naar een theatervoorstelling gaan een spannende gebeurtenis. Voor de meesten onder hen is het theaterbezoek in schoolverband de allereerste kennismaking met een cultuurhuis en met theater. Het is van belang dat u hen goed voorbereidt. Immers als kinderen weten wat er gaat gebeuren, zullen ze zich veilig voelen en van de theateruitstap kunnen genieten. Het is ook fijn als ze weten wat er van hen wordt verwacht.

Het onderwijs is een prima (democratische) toeleiding naar het theater. **Wij geloven bovendien sterk in de pedagogische en enthousiasmerende kwaliteiten van leerkrachten.**

HET THEATERBEZOEK

VOOR HET THEATERBEZOEK | NIEUWSGIERIG MAKEN!

- We vertellen de kinderen dat ze op theaterbezoek gaan. We leggen uit wat dat is en vertellen hen naar welk **soort voorstelling** we gaan kijken: een film, een dans-, muziek-, of theatervoorstelling. Met het juiste verwachtingspatroon naar een voorstelling komen, is belangrijk voor een optimale beleving.
- We vertellen de kinderen **hoe we op uitstap gaan** (te voet, met de bus, ...). Wanneer gaan we (nog hoeveel keer slapen, voor of na de speeltijd, ...)?
- We vragen hen wie er al **ooit met mama of papa naar een theatervoorstelling** ging of we rakelen ons vorige klassikale theaterbezoek even op. Bespreek even hoe ze dit ervaren hebben en laat ze vertellen hoe het bezoek verliep.
- We **prikkelen hun nieuwsgierigheid** door ze de titel te verklappen en de affiche of een afbeelding uit de voorstelling te laten zien en te bespreken. We laten de kinderen zelf fantaseren waarover het zou kunnen gaan. We laten mogelijkheden open.
- We verklappen **niet teveel** van de **inhoud**. Voorstellingen voor de kleinste kinderen zijn meestal van die aard dat ze vooraf niet veel inhoudelijke duiding nodig hebben. Zo houden we het spannend.
- We overlopen het **`verloop` van het theaterbezoek** en vertellen de kinderen wat er van hen verwacht wordt (zie lager).

VERLOOP VAN HET THEATERBEZOEK

WAT WORDT ER VAN JE LEERLINGEN VERWACHT?

1. Jassen worden aan de kapstokken gehangen.
2. We gaan vooraf zeker nog eens plassen
3. Tijdens de voorstelling blijven we zitten en we duwen niet met onze voeten tegen de zetels.
4. Bij het begin en het einde van de voorstelling gaan de lichten in de zaal uit. Het wordt donker en dat betekent dat de voorstelling begint of helemaal gedaan is.
5. Tijdens de voorstelling is het publiek stil! Stil zijn betekent niet dat er niet gelachen mag worden als het grappig is. Het betekent wel dat we niet praten tegen de andere kinderen.
6. Tijdens de voorstelling mag er niet gegeten of gedronken worden.
7. Na de voorstelling geven we een super luid applaus! Zo laten we zien dat we de voorstelling leuk vonden.
8. Als de lichten aan zijn en de deuren open, verlaten we per klas de zaal.
9. De jassen mogen aan en samen met de klas gaan we terug naar school.

WAT WORDT ER VAN JOU ALS BEGELEIDER VERWACHT?

1. Wees op tijd.
2. Mobiele telefoon staat stil of af.
3. Het exact aantal kinderen wordt doorgegeven aan iemand van het cultuurcentrum. Dit aantal dienst als basis voor het factuur.
- 4 Er wordt in de foyer verzameld. Als alle groepen aanwezig zijn én na een signaal van een medewerker van het cultuurcentrum gaan we in groep de zaal binnen.
5. De begeleider zit bij de eigen klasgroep en houdt een oogje in het zeil.
6. De kinderen worden geacht tijdens de voorstelling op hun plaats te blijven zitten. Het is niet de gewoonte tijdens een theatervoorstelling in en uit te lopen. Als de nood toch hoog is, mag de zaal slechts verlaten worden onder begeleiding van een leerkracht of iemand van het cultuurcentrum. Dit omwille van de veiligheid.
7. De kinderen moeten de ruimte krijgen om zelf(-standig) de voorstelling te beleven. Goedbedoeld de voorstelling `becommentariëren` (uitleg geven over wat er op de scène gebeurt tegen de kleuters rondom ons) werkt een unieke beleving of `theater-ervaring` tegen.
8. Hou het verschil tussen theater en poppenkast in het achterhoofd. Bij poppenkast mag het publiek meer meedoen. Wanneer de pop een vraag stelt, mag je als publiek het antwoord roepen. Bij theater is dit niet zo. Wanneer een acteur een vraag stelt, is dit omdat hij luidop aan het nadenken is. Hij verwacht niet dat het publiek reageert. Soms kan het gebeuren dat de acteur wel verwacht dat het publiek antwoordt, maar dan zal hij dat expliciet aangeven. MAAR! De kinderen mogen best meeleven met de voorstelling (ze mogen reageren op wat er gebeurt op scène), graag wel ingrijpen als ze blijven roepen.
9. De meeste kindervoorstellingen duren maximum een uurtje, er is geen pauze.
10. De voorstellingen voor de kleuterklassen vinden vaak scène op scène plaats. Dit betekent dat wij met onze kleuters op de scène zitten, kort bij de acteurs. Dit verhoogt de betrokkenheid en het veiligheidsgevoel.
11. Gelieve geen foto's te maken tijdens de voorstelling. Dit is storend voor (de concentratie van) de spelers en komt de kwaliteit van de voorstelling niet ten goede.

NA HET THEATERBEZOEK

1. Laat de kinderen in de klas hun verhaal doen. Het is voor kinderen niet vanzelfsprekend te verwoorden wat ze van een voorstelling vinden, laat hen daarom gewoon even ventileren en vertellen wat ze gezien, gehoord, gevoeld hebben. Bovendien zullen ze wat ze hebben meegemaakt eerder verwerken in fantasie, een tekening, een (rollen-)spel. Misschien is het maken van een vrije tekening van wat ze gezien | gehoord hebben een fijn idee?

Meer inspiratie kan je in de lesmap terugvinden.